

शकुनेनेत्यकारांतोपि एतयोःस्वरूपंज्ञात्वासाधुकर्मकथंकुर्यामिति विमृशतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ इत्वाशैशवे एव प्रजाप्रमीयते धियते ॥ १३ ॥ मोघं निष्फलं सोऽन्नं विदितलभते अप्रचेताः अनुदारः ॥ १४ ॥ अस्मात्कपोतात् एनं कपोतं मोचयित्वा ते तुभ्यं प्रति नयंतु प्रतिनिधित्वेन समर्पयंतु ॥ १५ ॥ ददस्व दददाने इत्यस्य रूपं शकुनानां एकस्मिन्नेव बहुत्वं अभावात् नाशेन ॥ १६ ॥ उक्षाणं बलीवर्दे वेहतं वंध्यांगां वा अनूनं

राजोवाच केनेदृशी जातु पराहिदृष्टा वा गुच्यमाना शकुनेन संस्कृता ॥ यां वै कपोतो वदते यां च श्येन उभौ विदित्वा कथमस्तु साधु ॥ ११ ॥ नास्य वर्षे वर्षति वर्षे काले नास्य बीजं रोहति काल उषं ॥ भीतं प्रपन्नं यो हि ददाति शत्रवे न त्राणं लभे त्राणमिच्छन् सकाले ॥ १२ ॥ जाता ह्रस्वा प्रजाप्रमीयते सदानवा संपितरोऽस्य कुर्वते ॥ भीतं प्रपन्नं यो हि ददाति शत्रवे नास्य देवाः प्रतिगृह्णन्ति हव्यं ॥ १३ ॥ मोघमन्नं विदति चाप्रचेताः स्वर्गल्लोकाद्भ्यतिशीघ्रमेव ॥ भीतं प्रपन्नं यो हि ददाति शत्रवे सैद्रा देवाः प्रहरन्त्यस्य वज्रं ॥ १४ ॥ उक्षाणं पक्त्वा सह ओदनेन अस्मात्कपोतात्प्रतितेनयंतु ॥ यस्मिन्देशे रमसेतीवश्येन तत्र मांसं शिवयस्ते वहंतु ॥ १५ ॥ श्येन उवाच नोक्षाणो राजन्प्रार्थयेयं न चान्यदस्मान्मांसमधिकं वा कपोतात् ॥ देवैर्दत्तः सोऽद्य ममैष भक्षस्तन्मे ददस्व शकुनानामभावात् ॥ १६ ॥ राजोवाच उक्षाणं वेहतमनूनं नयंतु ते पश्यंतु पुरुषाममैव ॥ भयाहितस्य दायं ममांतिकात्त्वां प्रत्याग्रायंतु त्वं त्येनं माहिंसीः ॥ १७ ॥ त्यजे प्राणान्नैव दद्यां कपोतं सौम्योऽत्ययं किं न जानासि श्येन ॥ यथाक्लेशं मा कुरुष्वेह सौम्य नाहं कपोतमर्पयिष्ये कथंचित् ॥ १८ ॥ यथामां वै साधुवादैः प्रसन्नाः प्रशंसेयुः शिवयः कर्मणा तु ॥ यथा श्येन प्रियमेव कुर्यात्प्रशाधिमां यद्वदेस्तत्करोमि ॥ १९ ॥ श्येन उवाच ऊरोर्दक्षिणा दुल्लत्यस्वपि शितं तावद्राजन्यवन्मांसं कपोतेन समं ॥ तथा तस्मात्साधु त्रातः कपोतः प्रशंसेयुश्च शिवयः कृतं च प्रियं स्यान्ममेति ॥ २० ॥ अथ सदक्षिणा दूरो रुल्लत्यस्वमांसं पेशीं तु लयाधारयत् ॥ गुरुतर एव कपोत आसीत् ॥ २१ ॥ पुनरन्यमुच्चकर्त गुरुतर एव कपोतः ॥ एवं सर्वं समधिरुत्य शरीरं तु लायामारोपयामास ॥ तत्तथापि गुरुतर एव कपोत आसीत् ॥ २२ ॥ अथ राजा स्वयमेव तुलामारुरोह ॥ न च व्यलीकमासीद्राज्ञ एतदृत्तांतं दृष्ट्वा त्रात इत्युक्त्वा प्रालीयत श्येनः अथ राजा अब्रवीत् ॥ २३ ॥ कपोतं विद्युः शिवयस्त्वां कपोतं पृच्छामि ते शकुने कोनु श्येनः ॥ नानीश्वर ईदृशं जातु कुर्यादेतं प्रशंभगवन्मे विचक्ष्व ॥ २४ ॥

सर्वांगसंपूर्णं यथा स्यात्तथा भयाहितस्य भीषस्तस्य कपोतस्य दायं प्रति धनं प्रत्याग्रायं नयंतु प्रापयंतु पश्यंतु आलोचयंतु च संतः एनं कपोतं माहिंसीरिति ॥ १७ ॥ सौम्योऽत्ययं सोमसंयुक्तक्रतुवन्नित्यं परिपान्योऽयं हे सौम्य सोमवक्ष्यि दर्शन ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अधिकृत्य चित्वा ॥ २२ ॥ अपर्याप्तौ स्वयमेव तुलामा विवेश व्यलीकं अभियं त्रातस्त्वया कपोत इत्युक्त्वा ॥ २३ ॥ २४ ॥